

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

לפני: כבוד השופט גדעון גינת, שופט עמית

המערערים (הנ' 1-2-3):
1 רחל ישי
2. צפיר ישי
3. ישי אורן

נגד

המשיבה (התו'): מרים אנגל
המערערת שכנגד (הנ' 4): אתי דואני

1
2 ערעור מיום 17.9.18 וערעור שכנגד מיום 10.12.18 על פסק-דין מיום 20.6.18 של בית-משפט השלום
3 בחיפה (כבוד סגן הנשיא רמזי חדיד) ב-ת"א 53964-04-15

4
5 <#2#>
6 ב"כ המערערים (הנתבעים 1, 2, 3): עו"ד אלון אשר
7 ב"כ המשיבה (התובעת): עו"ד זיו לאטי
8 ב"כ המערערת שכנגד (הנתבעת 4) עוה"ד רמי פרגן ו-ישי קרובי
9

פסק - דין

10
11
12 1. ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בחיפה (כבוד סגן הנשיא רמזי חדיד),
13 אשר בה התקבלה תביעת המשיבה מס' 1, מרים אנגל, כך שהמערערים, ביחד
14 ולחוד עם המשיבה מס' 2 (עו"ד אתי דואני), חוייבו בתשלום סך של 114,943 ₪
15 בערכים של מועד מתן פסק הדין של בית המשפט קמא, בתוספת הוצאות ושכר
16 טרחת עורך דין.

17
18 2. המשיבה מס' 1 (להלן: "המשיבה") הגישה תביעה כספית כנגד המערערים
19 והמשיבה מס' 2 (להלן: "עו"ד דואני"). על פי הנטען בכתב התביעה, המשיבה עבדה
20 כסוכנת נסיעות שכירה בחברת מונה טורס חדרה בע"מ (להלן: "החברה").

21
22 3. ביום 9.3.06, לאחר תקופה של כעשר שנות עבודה, המשיבה הודיעה לחברה על
23 התפטרותה מהעבודה. לטענתה של המשיבה, היא זכאית היתה לפיצויי פיטורין,
24 שכן היה מקום להתייחס להתפטרותה כאילו פוטרה. לאחר שדרישתה זו נדחתה,
25 הגישה המשיבה, ביום 9.1.07, תביעה לבית הדין לעבודה, בהיקף של 158,000 ₪,
26 בה דרשה לקבל את זכויותיה ובראשן פיצויי הפיטורים (תיק עב 228/07, להלן:
27 "התביעה בבית הדין לעבודה").

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 4. בשעה שהתביעה בבית הדין לעבודה היתה תלויה ועומדת, במהלך חודש אוקטובר
- 2 2009 לערך, החליטה החברה על פירוקה מרצון. במסגרת ההליך של פירוק מרצון
- 3 חתמו מנהליה של החברה, הם המערערים, על תצהירים המתייחסים ליכולתה של
- 4 החברה לפרוע את חובותיה במשך 12 החודשים ממועד חתימת התצהירים.
- 5
- 6 5. התצהירים הוגשו לרשם החברות, וביום 29.10.09 התכנסה אסיפה כללית שלא מן
- 7 המניין של החברה, בה הוחלט על פירוקה מרצון, ועל מינויה של עו"ד דואני
- 8 כמפרקת החברה. בהמשך, התכנסה אסיפת סופית (כלשונו של בית המשפט קמא)
- 9 של החברה, ביום 4.3.10, תוך שבפני אותה אסיפה מונח דו"ח סופי שערכה עו"ד
- 10 דואני (ובו נזכרו בין היתר פרטי התביעה בבית הדין לעבודה).
- 11
- 12 6. ביום 24.5.10 קיבל בית הדין לעבודה את תביעתה של המשיבה כנגד החברה, ונקבע
- 13 כי החברה חייבת לשלם לה סך (נומינלי) של 66,915 ₪, וכן הוצאות משפט ושכר
- 14 טרחת עורך דין בשיעור של 10,945 ₪.
- 15
- 16 7. ביום 21.7.10 נרשמה החברה אצל רשם החברות כחברה מחוסלת (מכוח סעיף 315
- 17 לפקודת החברות [נוסח חדש] תשמ"ג 1983).
- 18
- 19 8. פנייתה של המשיבה לחברה, על מנת לקבל את המגיע לה על פי פסק הדין, כל זאת
- 20 טרם רישומה של החברה כחברה מחוסלת, לא הניבה תשלום. גם פנייתה של
- 21 התובעת למוסד לביטוח לאומי (מיום 31.12.14) לא הניבה תוצאות, שכן המוסד
- 22 לביטוח לאומי אינו משלם תגמולים מקום שבו פירוק החברה הינו מרצון.
- 23
- 24 9. מכאן תביעתה של המשיבה לבית המשפט קמא.
- 25
- 26 10. בית המשפט קמא קבע בפסק דינו, כי חברה המבקשת לעבור הליך של פירוק מרצון
- 27 צריכה לתמוך את בקשתה בתצהירי פירעון, על פיהם ביכולתה לפרוע את מלוא
- 28 חובותיה, ולא רק חובות שהתגבשו. על כן, מקום שבו קיימת עילת תביעה, אף אם
- 29 החברה עצמה דוחה את טענות הנושה, ואף בטרם ניתנה הכרעה במערכת היחסים
- 30 שבין החברה לנושה, צריכה זו להיכלל בתצהירי הפירעון (סעיף 19 לפסק הדין של

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 בית המשפט קמא).
- 2
- 3 11. לשיטתו של בית המשפט קמא, היה מקום, כי תצהירי הפירעון יכללו גם את החוב
- 4 נשוא ההליך הנוכחי, אפילו במועד בו נחתמו טרם ניתן פסק דין במערכת היחסים
- 5 שבין המשיבה לבין החברה (סעיף 21 לפסק הדין של בית המשפט קמא).
- 6
- 7 12. בית המשפט קמא קבע, כי המערערים היו מודעים לתביעה שבפני בית הדין
- 8 לעבודה, בעת שחתמו על תצהירי הפירעון, ועל כן המשיבה היתה יכולה להסתמך,
- 9 משעה שניתנו תצהירי הפירעון, על כך שאם תזכה בתביעתה כנגד החברה, זו תפרע
- 10 את החוב הפסוק כלפיה (סעיף 24 לפסק הדין של בית המשפט קמא).
- 11
- 12 13. עוד קבע בית המשפט קמא, ביחס לעו"ד דואני, כי תפקידה לא התמצה במתן
- 13 הודעות ודיווחים במסגרתו של הליך הפירוק (סעיף 27 לפסק הדין של בית המשפט
- 14 קמא), וכי הדרך הנכונה שבה היתה צריכה ללכת היא על ידי הבטחה כי בידי
- 15 החברה האפשרות לפרוע את החוב הפסוק כלפי המשיבה (סעיף 27 לפסק הדין של
- 16 בית המשפט קמא).
- 17
- 18 14. בית המשפט קמא בחן אם יש מקום לקבוע אשם תורם כלשהו של המשיבה (סעיף
- 19 29 לפסק הדין של בית המשפט קמא). בית המשפט קמא דחה את טענות
- 20 המערערים לפיהן היה על המשיבה להגיש תביעת חוב במסגרת הליך הפירוק, או
- 21 להתנגד להליך הפירוק, ועל כן לא מצא, כי יש מקום להשית אשם על כתפיה של
- 22 המשיבה.
- 23
- 24 15. בית המשפט קמא אף מצא, כי אין מקום לדחות את תביעתה של המשיבה בשל
- 25 השיהוי שבהגשתה (סעיף 33 לפסק הדין של בית המשפט קמא).
- 26
- 27 16. בית המשפט קמא קיבל, איפא, את התביעה כנגד המערערים וכנגד עו"ד דואני,
- 28 וקבע כי עליהם לשפות את המשיבה, ביחד ולחוד, בחיובים בהם חוייבה החברה
- 29 בפסק הדין של בית הדין לעבודה.
- 30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

17. המערערים הגישו ערעור על פסק הדין. בהודעת הערעור אותה הגישו, לא כללו את עו"ד דואני כמשיבה (אלא רק את המשיבה). בכך, פעלו המערערים בניגוד להוראות התקנות, ראו תקנה 424 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984. על המערערים היה לצרף את עו"ד דואני כמשיבה בהודעת הערעור, גם אם אינם מבקשים סעד כלפיה.
18. עו"ד דואני הגישה, מצידה, מסמך המוכתר בכותרת "הודעת ערעור שכנגד ותשובה לערעור".
19. אני סבור, כי הודעת הערעור שכנגד פגומה היא. אף אם אניח כי ניתן לראות בעו"ד דואני כמי שהינה בעלת דין בהליך הערעור מלכתחילה (שכן היא היתה אמורה להיות בעלת דין בערעור העיקרי מלכתחילה), ואף אם אניח כי הודעת הערעור שכנגד הוגשה על ידיה במועד הקבוע בדין, הרי שעדיין טענותיה אינן בגדר טענות המהוות "ערעור שכנגד".
20. ערעור שכנגד אינו יכול להוות מסווה להגשת ערעור עיקרי. נכון הוא כי לכאורה, לשונה של תקנה 434 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984, מאפשרת לכל משיב, גם אם לא מתבקש כנגדו סעד בערעור העיקרי, לטעון, בהודעת ערעור שכנגד, כי פסק הדין של בית המשפט קמא דרוש שינוי. עם זאת, לא יהיה נכון לאפשר, במסגרתו של ערעור שכנגד, לאפשר לבעל דין שלמעשה האינטרס שלו זהה לזה של המערער בערעור העיקרי, להגיש למעשה ערעור עצמאי משלו למרות שמלכתחילה לא עשה כן.
21. היה נכון לדחות את הערעור שכנגד מטעם זה בלבד. עם זאת, אני סבור כי יש לדחות את שני הערעורים לגופם, ועל כן אפנה לבחון את הטענות לגופן.
22. לטעמי, פסק דינו של בית המשפט קמא מבוסס היטב, ולא קמה ההצדקה להתערב בו. ניתן להסתמך על הטעמים שבו כטעמים המצדיקים את דחיית הערעורים שבפניי. אוסיף לאמור בפסק הדין מספר הערות, המתייחסות גם לטענות שהועלו על ידי המערערים ועו"ד דואני בערעורים שהוגשו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1
- 2 23. לשיטתם של המערערים סוגיה מהותית בפסק הדין של בית המשפט קמא, היא
- 3 השאלה אם מנהלים בחברה, העומדת בפני הליך של פירוק מרצון, צריכים לכלול
- 4 בתצהירי הפירעון אותם הם עורכים, גם כושר פירעון של תביעות התלויות
- 5 ועומדות, אשר לשיטתם אינם משקפים חובה אמיתי של החברה (סעיף 7 להודעת
- 6 הערעור).
- 7
- 8 24. לשיטתם של המערערים, במועד בו חתמו על התצהירים, לא היה קיים חוב של
- 9 החברה כלפי המשיבה. לתפיסתם, לא קמה לחברה חבות נוספת כלשהי כלפי
- 10 המשיבה (דהיינו, החברה לא היתה חייבת לשלם סכומים נוספים למשיבה בגין
- 11 סיום יחסי העבודה עמה). על כן, לעמדתם, ההצהרה של מנהל בחברה, בעת כניסת
- 12 חברה להליך של פירוק מרצון, אינה צריכה לכלול חוב שלדעת אותו מנהל אינו
- 13 קיים.
- 14
- 15 25. אינני רואה עין בעין עם המערערים בהקשר זה. הליך של פירוק מרצון - המתבצע
- 16 ללא מעורבות של נושיה של החברה - אפשרי רק במקום שבו חברה יכולה לפרוע
- 17 כל חוב שלה. אם נקבל את טענות המערערים חברה תוכל להעמיד במחלוקת את
- 18 כל דרישות התשלום כלפיה, ואז להיכנס להליך של פירוק מרצון ולסיימו עוד
- 19 בטרם התגבשו דרישות התשלום כלפיה.
- 20
- 21 26. הדין מאפשר את פירוקה של חברה מרצון (פרק י"ג לפקודת החברות [נוסח חדש]),
- 22 תשמ"ג-1983). בה בעת, הדין מפריד בין מצב שבו חברה המתפרקת מרצון יכולה
- 23 לפרוע את כל חובותיה, לבין מצב שבו היא אינה יכולה לפרוע חובות אלה (סעיף
- 24 322 לפקודה). מקום שבו חברה מגישה תצהירים של מנהליה, היא יוצרת מצג
- 25 (באמצעות מנהליה) לפיה לא תיוותר יתרת חוב של החברה כלפי נושיה בתום הליך
- 26 הפירוק מרצון.
- 27
- 28 27. אלמלא מצג זה (הנעשה באמצעות התצהירים, על פי הוראות סעיף 322 לפקודה),
- 29 הרי שחלות יתרת הוראותיו של סימן ב' לפרק י"ג, והליך הפירוק, גם אם הוא
- 30 מרצון, נעשה תוך מעורבות של נושיה של החברה ושל הכונס הרשמי. כך, למשל,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 נושיה של החברה יכולים להציע זהות של מפרק לחברה, והוא יהיה ככלל מפרקה
2 של החברה (ולא בהכרח מפרק המוצע על ידי החברה עצמה), כפי שהם יכולים
3 לבקש מינוי של ועדת ביקורת, במסגרת הליך הפירוק.
4
- 5 28. מקום שבו מוגשים תצהירים של מנהליה של החברה, על פי הוראות סעיף 322
6 לפקודה, שוב אין צורך במעורבות של נושיה של החברה בהליך הפירוק, שכן
7 מובטח להם, כי כל חוב של החברה כלפיהם יפרע. מרגע שהוגשו תצהירים של
8 המערערים (כמנהלי החברה) המשיבה היתה רשאית להסתמך על תצהירים אלה,
9 ולהניח, כי כל חוב של החברה כלפיה, בסופו של יום, יפרע. היא היתה יכולה
10 להמתין, ללא צורך בנקיטת פעולה נוספת, לא כלפי החברה ולא במסגרת בית
11 המשפט.
12
- 13 29. הוראות הדין המאפשרות פירוק מרצון על יסוד תצהירי כושר פירעון מאפשרות
14 זאת רק במצב שבו החברה אינה מותירה אחריה חובות. אכן, יתכנו מקרים שבהם
15 במועד של הפירוק מרצון מנהלי החברה אינם יודעים, בתום לב, על עילת תביעה
16 כלשהי כנגד החברה. במקרה שכזה, אם אכן עילת התביעה לא היתה ידועה במהלך
17 הליך הפירוק מרצון, ספק אם ניתן יהיה להטיל חבות כלשהי על מנהליה של
18 החברה. אין זה המקרה שבפנינו.
19
- 20 30. מנהלי החברה ידעו על דרישתה הכספית של המשיבה. לא רק שדרישה זו היתה
21 ידועה, אלא שתביעה היתה תלויה ועומדת כנגד החברה במועד בו זו החלה את
22 הליך הפירוק מרצון. במקרה שכזה הליך של פירוק מרצון אינו אפשרי, אלא בדרך
23 של פירעון כל החובות (או בדרך הקבועה בסימן ב' פרק י"ג לפקודה, שלא על יסוד
24 תצהירי כושר פירעון).
25
- 26 31. המערערים מוצאים שלל רב בקביעתו של בית הדין לעבודה שלא לחייב את החברה
27 בתשלום הפרשי הלנה של פיצויי פיטורים (אלא רק בהפרשי הצמדה וריבית
28 "רגילה"). מכך הם מבקשים להסיק, כי היתה מחלוקת אמיתית סביב דרישתה של
29 המשיבה לפיצויי פיטורים.
30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 32. עיון בפסק הדין של בית הדין לעבודה, מביא לכלל מסקנה, כי דרישתה של המשיבה
2 לפיצויי פיטורים היתה מבוססת היטב. מסתבר, כי בית הדין לעבודה קבע כי
3 המשיבה היתה עובדת מקצועית בעלת ידע נרחב (סעיף 48 לפסק הדין של בית הדין
4 לעבודה), תוך שהוא דוחה את טענת החברה, כי המשיבה בעבודתה הרשלנית גרמה
5 לנזקים (סעיף 51 לפסק הדין של בית הדין לעבודה).
6
- 7 33. בית הדין לעבודה קבע, כי העבודה במשרד הנסיעות היתה תחת אוירה "קשה
8 ובלתי נסבלת", שהינה תוצאה של התייחסותו של המערער מס' 2 (צפרייר ישי) לכלל
9 העובדים ולמשיבה בפרט, תוך שהוא צועק על דרך השגרה על העובדות תחתיו
10 (סעיף 41 לפסק הדין של בית הדין לעבודה).
11
- 12 34. בית הדין לעבודה קבע, כי היחס של המערער מס' 2 למשיבה היה משפיל (סעיף 52
13 לפסק הדין של בית הדין לעבודה), ועל כן לא היה מקום לדרוש ממנה כי תמשיך
14 את עבודתה אצל החברה, ודין התפטרותה כפיטורים (סעיף 54 לפסק הדין של בית
15 הדין לעבודה).
16
- 17 35. לאור קביעות אלה של בית הדין לעבודה, אשר אף קבע כי המערער מס' 1 (רחל
18 ישי) היתה במשרד על בסיס יומי והיתה עדה ליחס של המערער מס' 2 כלפי
19 המשיבה (סעיף 38 לפסק הדין של בית הדין לעבודה), הרי שמובן הוא כי המערערים
20 ידעו, במועד בו חתמו על התצהירים, כי למשיבה עילת תביעה מבוססת היטב, ולא
21 תביעה ערטילאית, או כזו שאין בה ממש.
22
- 23 36. כך או כך: תכלית החקיקה נועדה להבטיח כי חברה אשר נכנסה להליך של פירוק
24 מרצון (על יסוד תצהירי כושר פירעון) תפרע את כל חובותיה, ואשר עילת התביעה
25 בגינם היתה ידועה במועד בו נכנסה החברה להליך הפירוק מרצון.
26
- 27 37. כאשר חברה אינה יכולה לפרוע את כל חובותיה, היא עוברת הליך של פירוק אחר.
28 במקרה שכזה, חובותיה צריכים להיות משולמים על פי סדרי קדימויות הקבועים
29 בדין (ושכר עבודה במקרה הנוכחי הינו חוב המצוי בדין קדימה). בדרך המוצעת על
30 ידי המערערים, נושה מובטח, אך כזה שהחברה העלתה טענות כנגד דרישת החוב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 שלו, עלול למצוא את עצמו במצב שבו החברה עוברת הליך של פירוק מרצון, נושים
2 לא מובטחים מקבלים את חובם, והוא, על אף מעמדו האיתן הקבוע בדין, אינו
3 מקבל את חובו, רק בשל העובדה, כי טענות החברה כנגד החוב נדחו רק לאחר תום
4 הליך הפירוק מרצון.
- 5
- 6 38. דוגמה: חברה פלוניית פועלת מנכס אותו שכרה. היא חייבת שכר דירה, שהינו חוב
7 בדין קדימה. עם זאת, יש לה טענות כנגד משכיר הנכס, על ליקויים בדירה. משכיר
8 הנכס מגיש כנגדה תביעה, וזו תלויה ועומדת. בינתיים, החברה נכנסת להליך של
9 פירוק מרצון. היא משלמת, במסגרתו של הליך זה, חובות שלה כלפי ספקים,
10 שאינם נושים מובטחים. כאשר תביעת המשכיר כנגדה מתקבלת כבר אין בידיה
11 כספים המאפשרים לה לשלם את החוב כלפיו. התוצאה הינה, כי נושים לא
12 מובטחים קיבלו את חובם, ואילו הנושה המובטח יוצא ניזוק. זו תוצאה הנוגדת
13 את תכליתו של הליך הפירוק מרצון, המבוסס, בעיקרו, על יסוד תצהירי כושר
14 פירעון.
- 15
- 16 39. הליך של פירוק מרצון - על יסוד תצהירי כושר פירעון - נועד למנוע מצב שבו חובות
17 של חברה אינם משולמים. יש בו שני מנגנונים עיקריים שנועדו להבטיח זאת.
18 האחד, תצהיריהם של מנהלי החברה. השני, מינוי של מפרק לחברה, גם בהליך של
19 פירוק מרצון. שני אלה נועדו להבטיח שלא ייווצר מצב שבו חברה תוכל להשלים
20 הליך של פירוק מרצון, כאשר יתכן ויהיה לה חוב שלא תוכל לפרוע. זו מטרתם
21 של התצהירים. אלה נועדו ליצור אחריות אישית של המנהלים. התצהירים נועדו
22 ליצור בטוחה בידי הנושים. הם נועדו לתת בידי הנושים כלי שעליו יוכלו להסתמך.
23 הנושה יכול להסתמך על התצהיר, ולהניח, לאורו של התצהיר, כי החוב כלפיו יפרע.
24 אם החוב אינו נפרע, התצהיר מקים אחריות אישית של המנהל.
- 25
- 26 40. נניח מצב שבו פלוני מבצע עבודה בעבור חברה. החברה טוענת לליקויים בעבודה
27 (כפי שכאן החברה טענה שהמשיבה גרמה נזקים). לאחר הליך משפטי, בית המשפט
28 דוחה את הטענה של ליקויים בעבודה. האם הגיוני להניח, כי בסיטואציה שכזו
29 החברה תוכל להתחמק מתשלום חובה לפלוני שביצע בעבורה את העבודה, רק בשל
30 כך, שעברה הליך של פירוק מרצון ומנהליה נתנו, טרם פסק הדין לטובתו של אותו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 פלוני, תצהיר לפיו החברה תוכל לפרוע את חובותיה?
2
- 3 41. פירוק מרצון, על יסוד תצהירי כושר פירעון, אפשרי רק במקום שבו אין לחברה
4 בסיומו חובות. אם יכולים להיות לחברה חובות, הדרך לפרק את החברה היא
5 אחרת, תוך כינוס אסיפות נושים מתאימות ותוך חלוקת כספיה ונכסיה של החברה
6 על פי דיני חלוקת הכספים בעת פירוק (קרי, על פי דיני הקדימות השונים).
7
- 8 42. גם אם אניח, כי המערערים פעלו בתום לב, עת שחתמו על התצהירים (סעיף 11
9 להודעת הערעור), הרי אין בכך כדי להועיל למערערים. תצהיר פירעון, הניתן
10 במסגרת הליך של פירוק מרצון, מגלם בחובו התחייבות של החברה, באמצעות
11 מנהליה, לפרוע את מלוא חובותיה, בוודאי חובות, שבמועד בו נחתמו התצהירים,
12 - הדרישה לתשלום היתה שרירה וקיימת.
13
- 14 43. גם מקום, שבו מנהל של חברה סבור בתום לב מלא, כי יש לדחות דרישת חוב של
15 נושה כלפי החברה, הרי מרגע שהוא חותם על תצהיר, במסגרת הליך של פירוק
16 מרצון, הרי הוא למעשה מצהיר, כי ככל שטענותיו יידחו, ודרישת החוב תוכר, -
17 החוב יפרע על ידי החברה, או על-ידיו, אם החברה לא תעשה כן, שכן התצהיר הוכח
18 כבלתי נכון.
19
- 20 44. צדק בית המשפט קמא שעה שקבע, כי על יסוד הוראות סעיף 322 לפקודה, על
21 מנהליה של החברה לבדוק את מצב עסקיה, ולהצהיר (בתצהיר כושר פירעון), כי
22 החברה תוכל לפרוע את חובותיה במלואם. כאשר המערערים בדקו, במקרה
23 הנוכחי, את מצב עסקיה של החברה, הם היו מודעים לקיומו של הליך משפטי בבית
24 הדין לעבודה כנגד החברה (תביעתה של המשיבה). גם אם הם מאמינים, כי
25 התביעה תידחה (ואמונתם זו היא בתום לב), הם היו צריכים להביא בחשבון
26 אפשרות כי בית הדין לעבודה לא ייקבל את טענותיה של החברה. מצב עסקיה של
27 חברה (שעל המנהלים לבדוק אותו) כולל גם את התביעות התלויות ועומדות כנגדה,
28 או תביעות שעילתן ידועה במועד בו חותמים המנהלים על התצהיר. מצב עסקיה
29 של חברה אינו כולל רק את השקפת עולמה של החברה או מנהליה. הוא כולל את
30 כלל עסקיה. המנהלים צריכים להצהיר על כושר הפירעון של החברה, בהתייחס

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 לכל עילות הנשיה הקיימות והידועות במועד בו הם חותמים על התצהירים.
2
- 3 45. לא בכדי הפנה בית המשפט קמא לדבריה של פרופ' ציפורה כהן, בספרה **פירוק**
4 **חברות** (סעיף 20 לפסק הדין של בית המשפט קמא). בית המשפט קמא מפנה
5 לדבריה של פרופ' כהן, לפיהם אם חברה ערה (למשל) למוצרים פגומים ששווקו על
6 ידיה, היא צריכה להתייחס גם לנזקים לצדדים שלישיים לאחר הפירוק ולחבות
7 החברה במקרה שכזה. פרופ' כהן מציינת, כי פירוק במצב דברים שכזה, ללא
8 השארת משאבים מספיקים כדי לכסות חבות זו, עלולה ליצור מצב שבו נפגעים
9 עתידיים צפויים להיוותר ללא כיסוי לנזקיהם.
- 10
- 11 46. המערערים טוענים כנגד דוגמה זו שניתנה על ידי בית המשפט קמא. אני מוכן
12 להניח כי לא מדובר בדוגמה החופפת באופן מלא את המקרה שבפנינו. עם זאת,
13 הרציונאל של דוגמה זו מתקיים גם במקרה הנוכחי. כאשר חברה משווקת מוצר
14 פגום, וזה האחרון מצוי בשוק, עדיין יש סימני שאלה רבים. כלל לא בטוח שהוא
15 יגרום לנזק, וכלל לא בטוח מה היקפו של הנזק. עם זאת, לא ניתן ליצור מצב שבו
16 יהיה ניזוק אשר לא יקבל פיצוי בגין נזקיו, ואילו נושה המצוי באותו מעגל נשיה
17 יקבל כיסוי מלא של חובו.
- 18
- 19 47. כזה הוא גם המקרה שבפנינו. כאשר חברה עוברת הליך של פירוק מרצון, על יסוד
20 תצהירי כושר פירעון, לא ניתן ליצור מצב שבסופו של יום יהיו נושים של החברה
21 שלא יקבלו תשלום כלשהו בגין חובם, אבל נושים אחרים (המצויים במעגל נשיה
22 זהה או נמוך יותר) יקבלו את מלוא החוב כלפיהם. השאלה, כפי שעולה מדבריה
23 של פרופ' כהן, אינה מתי התגבש החוב, אלא מתי נוצרה עילתו ומתי נודעה
24 למנהליה.
- 25
- 26 48. חברה יכולה לנסות ולהדוף דרישות חוב המופנות כלפיה, גם אם היא מצויה בהליך
27 של פירוק מרצון, וככל שתצליח יתכן ויישארו בידיה כספים או נכסים שתוכל
28 לחלק בין בעלי מניותיה בתום הליך הפירוק. מנהליה אינם יכולים, עם זאת, לצאת
29 מתוך הנחה כי יצליחו להדוף דרישת חוב כזו או אחרת, ולחלק את כספיה ונכסיה
30 של החברה במלואם, כאילו דרישת החוב כבר נדחתה במלואה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1
- 2 49. באחד המקרים (פר"ק (מחוזי תל אביב יפו) 40700-01-16 **דבוש נ' מנעולי ירדני**
- 3 **אחזקות (2005) בע"מ (24.3.18)**) בחן בית המשפט המחוזי (כב' השופט חגי ברנר)
- 4 מקרה שבו הפך הליך של פירוק מרצון להליך של פירוק "רגיל", שאז כפי שציין
- 5 בית המשפט שם הפכה הצהרת כושר הפירעון של המנהלים ללא רלוונטית (סעיף
- 6 52 לפסק הדין). עם זאת, בית המשפט שם ציין, כי כאשר ניתנה הצהרת כושר
- 7 הפירעון על ידי מנהלי החברה, תביעת המבקשים שם לבית הדין לעבודה נדחתה
- 8 (סעיף 53 לפסק הדין). גם ערעור שהוגש לאחר מכן על ידי המבקשים נדחה ורק
- 9 יותר מארבע שנים לאחר הצהרת כושר הפירעון התקבל ערעור של המבקשים שם
- 10 על ידי בית הדין לעבודה (וקבע, למעשה, את חבות החברה).
- 11
- 12 50. אך המקרה שם שונה, בכמה פרמטרים, מזה שבפנינו: ראשית, שם המערערים
- 13 הסתמכו על פסק דין (גם אם לא חלוט) של בית הדין לעבודה, שדחה את טענות
- 14 המבקשים (הנושים) שם. במקרה שבפנינו, טענותיה של המשיבה לא עברו את כור
- 15 ההיתוך של בית הדין לעבודה, ואף לא עברו את כור ההיתוך של עו"ד דואני
- 16 (מפרקת החברה). לא היה גורם מקצועי נייטראלי שבדק את טענותיה של המשיבה
- 17 והכריע בהן (דוגמת ערכאה ראשונה של בית דין לעבודה או מפרקת החברה),
- 18 וההנחה, כי דרישותיה של המשיבה יידחו היתה הנחה המושתתת רק על נקודת
- 19 המבט של החברה ומנהליה. שנית, שם בחרו המבקשים (הנושים) שלא לסמוך על
- 20 הצהרת כושר הפירעון של המנהלים, והליך הפירוק הפך להיות הליך של פירוק
- 21 רגיל, בפיקוח בית המשפט. במקרה שכזה, עמדה שם למבקשים האפשרות לפנות
- 22 בתביעת חוב, וככל שזו היתה מאושרת והחברה לא היתה יכולה לשלם את החוב
- 23 כלפיה, הם היו יכולים לפנות למוסד לביטוח לאומי (סעיף 55 לפסק הדין שם).
- 24 במקרה שבפנינו, המשיבה בחרה - כפי זכותה - לסמוך על הצהרת כושר הפירעון
- 25 של המערערים. במצב דברים שכזה מצבה השתנה, לאור הסתמכותה זו, לרעה
- 26 באופן בלתי הפיך (הן כאשר לא קיבלה את החוב כלפיה, ולו באופן יחסי, על פי דיני
- 27 הקדימויות השונים, והן כאשר אינה יכולה לפנות למוסד לביטוח לאומי).
- 28
- 29 51. חבותם של המערערים היא תולדה של ההצהרה שניתנה על ידיהם. הליך הפירוק
- 30 מרצון החל לאור הצהרה זו, ולא היה מגיע לסיומו אלמלא הצהרה זו. גם אם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 סמכויות המערערים ניטלו מהם עם מינויה של עו"ד דואני כמפרקת החברה (סעיף
2 13 להודעת הערעור), הרי שחבותם אינה תוצאה של ניהול הליך הפירוק (חבותה
3 של עו"ד דואני היא תוצאה של ניהול הליך הפירוק), אלא תוצאה של הצהרתם
4 ששימשה בסיס להליך הפירוק מרצון.
5
6 52. חבותם של מנהלים של חברה, בין בהליך של פירוק מרצון ובין לכל אורך חייה של
7 החברה, כוללת את החובה "לנקוט בכל אותם אמצעי זהירות שדירקטור סביר היה
8 נוקט בנסיבות העניין" (סעיף 27 לפסק דינו של כב' השופט צ' זילברטל ב-ע"א
9 4024/13 תקווה כפר להכשרה מקצועית בגבעות זייד בע"מ נ' פינקוביץ
10 (29.8.16)). המערערים במקרה זה היו צריכים לנהוג כפי שדירקטור סביר היה נוהג
11 בנסיבות העניין. דירקטור סביר, בנסיבות העניין, כאשר הוא יודע כי קיים הליך
12 בפני בית הדין לעבודה שטרם הוכרע, אינו מניח כי בית הדין לעבודה יפסוק כפי
13 עמדתה של החברה, לבטח לא בנסיבות שתוארו בפסק דינו של בית הדין לעבודה,
14 אלא הוא מניח כי יכולה לקום חבות של החברה, ועל כן הוא אינו חותם על תצהיר
15 כושר פירעון, אלא אם כן הוא יודע, כי החברה תוכל לפרוע גם חוב אפשרי שלה על
16 פי פסק דין עתידי של בית הדין לעבודה.
17
18 53. בית המשפט קמא הפנה, בסעיף 24 לפסק דינו, לדבריו של המערער מס' 2, לפיהם
19 כשניתן תצהיר הפירעון מבחינתו דרישת החוב של המשיבה, תביעתה של המשיבה,
20 לא היו בגדר חוב. עם כל הכבוד, אפילו המערער מס' 2 האמין בדברים אלה שלו
21 בתום לב (וספק אם ניתן היה להאמין בהם בתום לב לאור פסק דינו של בית הדין
22 לעבודה), עדיין היה עליו להבטיח גם את פירעון דרישת החוב של המשיבה, ככל
23 שבית הדין לעבודה יקבע, כי דרישה זו מוצדקת (כפי שאכן נקבע בסופו של יום).
24
25 54. היה עליו, כלשונו, "לקחת הלוואה קצת יותר גדולה", אשר תשמש כבטוחה לפסק
26 דין אפשרי של בית הדין לעבודה. אם בית הדין לעבודה היה דוחה את תביעתה של
27 המשיבה, המערערים היו יכולים לקחת את אותו סכום שהילוו לכיסם שלהם. אם
28 לא, כפי שאכן קרה, המערערים היו צריכים לכסות את חובה של החברה כלפי
29 המשיבה.
30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 55. ברור, כי קיים קשר סיבתי בין הצהרתם של המערערים, ויכולתה של המשיבה
2 לסמוך על הצהרה זו, לנזק שנגרם לה. אלמלא הסתמכותה על ההצהרה היתה
3 המשיבה יכולה לנקוט במספר צעדים. היא היתה יכולה להטיל עיקולים על נכסים
4 או כספים של החברה. היא היתה יכולה לפנות לבית המשפט ולעצור את הליך
5 הפירוק מרצון. היא לא נקטה בצעדים אלה לאור העובדה, כי ניתנו תצהירי פירעון
6 על ידי המערערים, ולאור העובדה, כי הסתמכה על הנחת היסוד כי מקום שבו
7 החברה בהליך פירוק מרצון, כל חובותיה יפרעו וכל נושיה יקבלו את מלוא המגיע
8 להם.
9
- 10 56. אפילו יכולתה של המשיבה להקטין את נזקה, על דרך של פניה למוסד לביטוח
11 לאומי, ניטלה ממנה, לאור העובדה, כי החברה לא עברה הליך של פירוק באמצעות
12 בית המשפט, אלא הליך של פירוק מרצון. המוסד לביטוח לאומי אינו משלם
13 תגמולים במקרה שכזה, היות והנחת היסוד של המחוקק הינה, כי בהליך של פירוק
14 מרצון החברה אינה מותירה אחריה חובות לנושים כלשהם, ועל כן אין צורך, כי
15 המוסד לביטוח לאומי ייכנס בנעליה של החברה וישלם לנושים תשלומים כלשהם,
16 על-חשבון הציבור.
17
- 18 57. בצדק, בנסיבות אלה, בית המשפט קמא קבע, כי אין מקום לייחס מעין "אשם
19 תורם" למשיבה בשל העובדה, כי לא פנתה לבית המשפט המחוזי, בדרישה לעצור
20 את הליך הפירוק או כי לא הגישה דרישת חוב למפרקת החברה. טענותיה של
21 המשיבה היו גלויות וברורות הן למערערים והן לעו"ד דואני, וקיומה של התביעה
22 בבית הדין לעבודה, כמו גם טענותיה של המשיבה כנגד החברה שם, היו ידועות
23 לכל. הגשת תביעת חוב במקרה שכזה היא בעלת אופי טכני בלבד, ולא בכדי החברה
24 שילמה, כפי שציין בית המשפט קמא, חובות שונים לנושים, גם אם אלה לא הגישו
25 תביעת חוב.
26
- 27 58. אכן, המשיבה היתה יכולה לפנות לבית המשפט, ולנקוט הליכים נוספים, אך היא
28 לא היתה צריכה לעשות כן לאור הצהרת המערערים. היא הסתמכה, ובצדק, על כך
29 שלחברה המצויה בהליך של פירוק מרצון יש משאבים לפרוע את כל חובותיה,
30 לבטח אלה שעילת התביעה בגינם ידועה במועד הליך הפירוק מרצון. על כן, הגם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 שהיתה לה היכולת לפנות לבית המשפט בדרישה לעצור את הליך הפירוק מרצון,
2 לא היתה מוטלת עליה חובה לעשות כן.
3
- 4 59. הטענה של המערערים, כי יש להשית אשם תורם כלשהו על כתפיה של המשיבה,
5 דהיינו להטיל עליה חובה, בדיעבד, לפנות לבית-המשפט ולעצור את הליך הפירוק
6 מרצון, היא טענה שיש בה משום חוסר תום לב. משמעה הינה שהמשיבה היתה
7 צריכה להניח, מלכתחילה, כי אין ממש בהצהרות כושר הפירעון של המערערים,
8 וכי היא היתה צריכה להניח מלכתחילה כי המערערים אינם מתכוונים לפרוע חוב
9 כלפיה. דהיינו המערערים מבקשים למעשה לקבוע, כי כאשר נושה של חברה אוהז
10 בתצהיר כושר פירעון עליו בכל זאת לנקוט בפעולות, בבחינת הקטנת הנזק, כאילו
11 תצהיר כושר הפירעון אינו אמת. זו קביעה בלתי מבוססת, שלא ניתן לקבוע.
12
- 13 60. גם חבותה של עו"ד דואני נקבעה בדין על ידי בית המשפט קמא. עו"ד דואני היתה
14 צריכה להבטיח, כי לחברה יש משאבים לפרוע את כל החובות שלה, גם אלה
15 שדרישת החוב בגינם היתה ידועה במועד הליך הפירוק מרצון, אך קביעת חובת
16 התשלום הלכה למעשה בגינם נעשתה רק בפסק דין שניתן אחרי אסיפת החברה
17 הסופית.
18
- 19 61. עו"ד דואני היתה אמורה להעריך את דרישת החוב של המשיבה. היא היתה צריכה
20 לבחון אותה, כפי שכל מפרק בוחן תביעות חוב. היא היתה צריכה להעריך אותה
21 באופן עצמאי, במנותק מעמדת המערערים. היא היתה צריכה לבחון את התביעה
22 באופן אובייקטיבי, ולהבטיח, כי כל תשלום שייקבע על ידי בית הדין לעבודה, אם
23 ייקבע, יפרע בסופו של יום על ידי החברה.
24
- 25 62. עו"ד דואני לא בחנה את תביעתה של המשיבה לגופה. היא לא העריכה את
26 הסיכויים והסיכונים בתביעה שכזו, מנקודת מבטה של החברה, באופן
27 אובייקטיבי. היא לא דאגה, שלחברה תהיה עתודה (רזרבה) של כספים המבטיחים
28 את תשלום החיובים למשיבה, במידה ובית הדין לעבודה ייקבע, כי על החברה
29 לשלם כספים למשיבה (כפי שאכן נקבע).
30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 31039-09-18 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

63. אכן, יתכן מצב שבו עו"ד דואני היתה מגיעה לכלל מסקנה, כי אין לחברה כספים היכולים להבטיח את פירעון דרישת החוב של המשיבה. במקרה שכזה היה עליה להודיע מיד לבית המשפט, כי החברה אינה יכולה להמשיך בהליך הפירוק מרצון. גם זאת, היא לא עשתה. כפי שקבע בית המשפט קמא, יש בכך משום רשלנות שלה, הן כעורכת דין והן כמפרקת של החברה, אשר מכוחה קמה חבות מצידה.
64. עו"ד דואני, טוענת בהודעת הערעור שלה, כי המחוקק קבע פרק זמן של שנתיים ימים, לאחר הליך של פירוק מרצון, לשם פניה לבית המשפט, על מנת לבטל את הליך הפירוק מרצון (סעיף 14 להודעת הערעור שכנגד). לשיטתה, לאחר תקופה זו "הקבועה בסלע", לא עומדת למשיבה עילת תביעה כנגדה. ולא היא. כאשר בעל תפקיד (מפרק) מתרשל בתפקידו, הוא צפוי לתביעת פיצוי בגין רשלנותו (להיותו של פלוני בעל תפקיד יש זכויות, דוגמת שכר טרחתו, אך גם חובות). תביעה זו כפופה למגבלות הקבועות בדין של התיישנות ושיהוי. העובדה, כי המחוקק יצר אפיק נוסף, המאפשר ביטול של הליך הפירוק מרצון, אינה מאיינת את הרשלנות ותוצאותיה. ביטול הליך הפירוק מרצון מאפשר מגוון של סעדים שאינו אפשרי בתביעה של רשלנות מקצועית כנגד מפרק החברה. למשל, ביטול בעין של העברת נכסים שנעשתה במסגרתו של הליך הפירוק מרצון. עם זאת, מי שהתרשל אינו יכול לאיין את תוצאות רשלנותו, רק בשל כך שקיים אפיק נוסף, קצוב בזמן, של ביטול הליך הפירוק מרצון במלואו.
65. התביעה במקרה הנוכחי הוגשה תוך תקופת ההתיישנות. הפסיקה קבעה, אמנם, אפשרות של סילוק תביעה בשל שיהוי, אך הדבר יעשה במקרים חריגים, למשל שעה, שהתביעה מוגשת ימים ספורים טרם חלוף תקופת ההתיישנות ותוך שנגרם נזק ראייתי כבד לנתבעים, שאינו מאפשר להם להתגונן. לא זה המקרה שבפניי. בדין דחה בית המשפט קמא גם את טענת השיהוי שהונחה בפניו.
66. בשולי הדברים: המערערים ניהלו סוכנות נסיעות במשך שנים ארוכות. לסוכנות זו היה מוניטין, כמו גם מאגר לקוחות. בהליך של פירוק מרצון, המוניטין כמו גם מאגר הלקוחות נותרים בידי המערערים, והם יכולים לעשות בהם שימוש, בשל העובדה, כי החברה לא הותירה אחריה חובות. במקום שבו חברה מותירה אחריה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 18-09-31039 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1 חובות, היה מקום לבחון מכירה של המוניטין או מאגר הלקוחות של החברה. יתכן,
2 למשל, כי המשיבה, שהמשיכה לעבוד כסוכנת נסיעות, היתה יכולה לעשות שימוש
3 במוניטין או במאגר הלקוחות של החברה. גם אפשרות זו ניטלה ממנה לאור
4 הנחתה, כי החברה תפרע את החוב כלפיה לאחר מתן פסק הדין של בית הדין
5 לעבודה.
- 6
- 7 67. המערערים הניחו, באמצעות התצהירים שערכו, מצג לפיו החברה תפרע את מלוא
8 חובותיה. במצג זה נכללות גם תביעות חוב שהיו ידועות (ועילתן טרם תחילת הליך
9 הפירוק מרצון), אפילו החברה טענה בתום לב, כי אינה צריכה לשלם דרישת חוב
10 זו. המשיבה היתה יכולה להסתמך על מצג זה (והסתמכה עליו), ועל כן מקום שבו
11 החברה לא פרעה את החוב כלפי המשיבה, על המערערים לשלם חוב זה.
- 12
- 13 68. עו"ד דואני חבה, ביחד ולחוד עם המערערים, בתשלום כלפי המשיבה. זאת, היות
14 והיה עליה לבדוק, במסגרתו של הליך הפירוק מרצון, כי בידי החברה המשאבים
15 הנדרשים לשם פירעון החוב כלפיה, מקום שבו בית הדין לעבודה יפסוק לזכות
16 המשיבה. אם לא היו בידי החברה משאבים שכאלה היה עליה לעצור את הליך
17 הפירוק מרצון.
- 18
- 19 69. גם אם המערערים או עו"ד דואני פעלו בתום לב, אין בכך כדי לפטור אותם
20 מאחריות. בפראפראזה על דבריו של כב' השופט י' עמית בעניין **פינקוביץ** שלעיל,
21 לא הדירקטור ולא המפרק של שנות האלפיים יכולים להיות בבחינת "תם שאינו
22 יודע לשאול" (ראו גם ההפניה שם ל-רע"א 4024/14 **אפריקה ישראל להשקעות**
23 **בע"מ נ' כהן** (26.4.15), בפסקה 53 לפסק הדין). המערערים, כמו עו"ד דואני, היו
24 צריכים לבחון את תביעתה של המשיבה בפני בית הדין לעבודה. הם היו צריכים
25 לנתח אותה ניתוח ענייני ומקצועי. המערערים היו יכולים להציג, למשל, פרוטוקול
26 של ישיבת מועצת המנהלים בה נערך דיון בטענות המשיבה, ואלה נבחנות בחינה
27 עניינית ומקצועית. דיון שכזה, לא היה (לא הוצג). עו"ד דואני היתה יכולה להציג,
28 למשל, בחינה עניינית של תביעתה של המשיבה בפני בית הדין לעבודה, וחוות דעת
29 שלה, מזמן אמת, מדוע לטעמה התביעה אינה מבוססת. במקרים שכאלה היה ניתן
30 לבחון החלטות ענייניות אלה, בזמן אמת, כלפי פסק הדין של בית הדין לעבודה,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 18-09-31039 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

1 ולראות אם אכן נעשתה כאן בחינה עניינית ומקצועית. בענייננו אין בחינה שכזו,
2 מזמן אמת, לא על ידי המערערים ולא על ידי עו"ד דואני.
3 לא החברה, לא המערערים ולא עו"ד דואני יזמו הליך של ערעור על פסק הדין של
4 בית הדין לעבודה. הם לא הסבירו בהליך בפני בית המשפט קמא או בהליך בפניי,
5 מדוע הם סבורים, כי פסק הדין של בית הדין לעבודה שגוי הוא, ומה הפגמים שבו.
6
7 70. בשים-לב לשיקולים דלעיל, דין הערעורים להידחות. אני דוחה את הערעור
8 והערעור שכנגד.
9
10 71. אינני מתייחס למערכת היחסים הפנימית שבין המערערים לעו"ד דואני. לא הונחה
11 בפני בית המשפט קמא הודעת צד שלישי כלשהי של עו"ד דואני כלפי המערערים
12 או להיפך, ועל כן סוגיית היחסים הפנימיים שביניהם לא ניצבה להכרעת בית
13 המשפט קמא (וממילא אינה ניצבת להכרעה בפניי).
14
15
16
17 72. המערערים, ביחד ולחוד, ישלמו למשיבה את הוצאות המשפט בערעורים (בצירוף
18 ריבית והפרשי הצמדה מיום הוצאתו של כל פריט), וכן, בנוסף, שכר טרחת עורך
19 דין, בסך של 20,000 ₪, להיום. עו"ד דואני תשלם למשיבה הוצאות משפט ובנוסף
20 שכר טרחת עורך דין בסך 10000 ש"ח, להיום. המזכירות תעביר את העירבונות
21 שהופקדו בערעור ובערעור שכנגד למשיבה באמצעות בא-כוחה לכיסוי החיובים
22 מכוח פסק-הדין הנוכחי.
23
24 ניתן היום, י"ז ניסן תשע"ט, 22 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.
25

גדעון גינת, שופט עמית

26
27

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.04.19

ע"א 18-09-31039 ישי ואח' נ' אנגל ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5